

A Kádár-Gyerekek

Ez én vagyok a testvéreimmel. Középen Lajkó, Kádár Lajos, a bal oldalon Sanyi, azaz Kádár Sándor és a jobb oldalon én vagyok. Debrecenben készült a kép.

A Lajkó a háború alatt született 1918-ban. A Sanyi 1920-ban született, akkor már Vállajon voltak a szüleim. Sanyi betegen született. Olyan komoly betegsége volt, hogy aztán egész életére rányomta a bélyegét, mert olyan maradványtünetei voltak. S én voltam a harmadik, akit lánynak szántak, mert két fiú már volt, hát legyen lány is. S eljött a harmadik fiú. 1923-ban születtem. Én egy vad kölyök lettem. Hogy pici koromban milyen voltam, azt nem tudom, de amikor már visszaemlékszem, tudom, hogy egy vad, makacs méregzsák voltam. Állandóan csavarogtam, ha valami nem tetszett, valamivel felbőszítettek, akkor ami a kezem ügyébe esett, azt hozzávágtam a cselédlányhoz vagy az udvaros fiúhoz, vagy magamat vágtam a földhöz, ha anyám bántott meg valamivel. Hozzá azért nem vágtam hozzá semmit.

Úgy éltem ott, mint akármelyik másik gyerek. Éltem egy falusi gyerek életét, aki azonban az orvos fia volt. Semmi extra dolog nem volt az életemben azon kívül, hogy jobb körülmények között éltem. Szébb otthonom volt, de ugyanúgy eljártam a gyerekekkel csavarogni. Volt sok barátom, jártam össze-vissza a többi sváb házhoz. Játsoztam a többi fiúval meg a többi lánnyal. Jártunk ki a mezőkre, amikor aratás volt, ott segíteni kellett, mert nem szerették, ha csak lábatlankodtunk. Nagyon szerettem járni az olajütőbe, ahol láttuk az olajpogácsát, az egy kitűnő étel volt. A napraforgót betették a gépbe, az úgy durván meghámozta, tehát külön jött ki a héja, az jó tüzelő volt, a többi pedig összepréselte, kipréselte belőle az olajat. És ilyen nagy, kerek pogácsa, mi pogácsának hívtuk, két-három centi vastag dolog volt, isteni íze volt, és nagyon jól lehetett tőle lakni.

Nagyon szerettem a kovácshoz járni, ahogy ott verték a vasat, és csináltak valamit, az külön műsorszám volt a számunkra. És hát néhány úri családhoz is jártam. Oda azért nem jártam általában szívesen, mert ha tudták, hogy úri családhoz megyek, akkor azt mondták, hogy öltözzek

fel, én meg nem szerettem felöltözni. Én gyerekkoromban nyáron jószerivel csak egy gatyát viseltem, semmi mást. Télen egy rövidnadrágot, valami bekecsyszerűséget és cipőt. De a cipőt gyakran lerúgtam, gyakran megfagyott a lábam.